

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1, 2 og 3

Der er tale om redaktionelle konsekvensændringer som følge af opdelingen af den eksisterende § 3 a til forslaget § 3 a og 3 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 6.

Til nr. 4

De foreslåede bestemmelser har til formål at gennemføre de nødvendige ændringer i registreringsafgiftslovens bestemmelser som følge af EF-Domstolens dom af 15. september 2005 (firmabildommen).

EF-Domstolen foretog i relation til den gældende bestemmelse i registreringsafgiftslovens § 3 a en vurdering af bestemmelsens betingelser om henholdsvis hovederhverv i den udenlandske virksomhed og betaling af en afgift.

EF-Domstolen gav Kommissionen medhold for så vidt angår den tidligere ordning, der ansås for at være i strid med EF-traktatens artikel 39, sammenholdt med artikel 10. For så vidt angår den ændrede ordning tilsidesatte EF-Domstolen betingelsen om hovederhverv. EF-Domstolen henviste til, at der i relation til arbejdstagerbegrebet i traktatens artikel 39 navnlig krævedes en reel og faktisk beskæftigelse. EF-Domstolen fastslog, at når en firmabil »i det væsentlige skal anvendes varigt i Danmark, eller når den faktisk anvendes på denne måde... er det lovligt for Kongeriget Danmark at opkræve registreringsafgift af et køretøj, der af et selskab, som har sit hjemsted i en anden medlemsstat, stilles til rådighed for en dansk bosat arbejdstager«, jf. præmis 76 og 77.

På denne baggrund indebærer forslaget en ændring i forhold til, hvornår en udenlandsk indregistreret firmabil betragtes som værende et afgiftspligtigt motorkøretøj, jf. registreringsafgiftslovens § 1. Forslaget indeholder dernæst en ændring af anvendelsesområdet for registreringsafgiftslovens § 3 a, hvorefter der kan opnås tilladelse til ratevis (kvartalsvis) betaling af registreringsafgiften for motorkøretøjer i grænsegænger-situationer.

Ved lovændringen er det forsat et krav, at motorkøretøjet tilhører en udenlandsk virksomhed, dvs. en virksomhed med hjemsted eller fast forretningssted i udlandet. Motorkøretøjet skal stilles til rådighed for en herboende arbejdstager i den udenlandske virksomhed. Arbejdstagerbegrebet skal forstås i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 39 og EF-Domstolens retspraksis herom. Det må således kræves, at der er en reel og faktisk beskæftigelse i den udenlandske virksomhed, ligesom den udenlandske virksom-

hed har instruktionsbeføjelsen i forhold til arbejdstageren.

De foreslåede ændringer vil ligeledes omfatte herboende selvstændige erhvervsdrivende, der udfører virksomhed omfattet af enten EF-traktatens artikel 43 eller 49. Dette har baggrund i, at EF-Domstolen fortolker EF-traktatens artikel 43 (den frie etableringsret), og EF-traktatens artikel 49 (den frie udveksling af tjenesteydelser), parallelt med artikel 39 (arbejdskraftens frie bevægelighed). EF-Domstolen har senest fastslået dette ved domstolens dom af den 15. december 2005 i de forenede sager C-151/04 og C-152/04 (Claude Nadin, Nadin-Lux SA og Jean-Pascal Durré). I disse sager fastslog Domstolen, at artikel 43 er til hinder for, at nationale bestemmelser i en medlemsstat pålægger en selvstændig erhvervsdrivende, der er bosat i denne medlemsstat, pligt til i denne stat at indregistrere firmabil, der er stillet til rådighed for ham af det selskab, der beskæftiger ham, og som har hjemsted i en anden medlemsstat, når dette køretøj hverken er bestemt til fortrinsvis varig anvendelse i den førstnævnte medlemsstat eller faktisk anvendes på denne måde.

De foreslåede ændringer omfatter således den situation, hvor der er tale om en herboende selvstændig erhvervsdrivende, der udøver virksomhed omfattet af enten artikel 43 eller artikel 49, og i den forbindelse anvender en firmabil. Dette omfatter eksempelvis den situation, hvor en herboende selvstændig erhvervsdrivendes kørsel i udlandet alene har til formål at indhente ordrer mm., og hvor handlen foregår i Danmark. Det afgørende er, at der er en grænseoverskridende økonomisk aktivitet.

Det er i overensstemmelse med sædvanlig praksis fra EF-Domstolen op til nationale myndigheder, dvs. told- og skatteforvaltningen at vurdere, om en person er omfattet af de relevante regler i Traktaten, dvs. henholdsvis artikel 39, 43 eller 49. Denne vurdering vil ske ud fra de kriterier, som EF-Domstolen igennem retspraksis har opstillet.

Det følger af Dommens præmisser, at en udenlandsk indregistreret firmabil, der stilles til rådighed for en herboende arbejdstager af et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat, alene vil være afgiftspligtig efter registreringsafgiftsloven, hvis køretøjet i det væsentlige skal anvendes varigt i Danmark, eller faktisk anvendes på denne måde.

Der er således to betingelser, som begge skal være opfyldt for, at Danmark har beskatningskompetence for en herboendes anvendelse af en udenlandsk firmabil på dansk territorium. Der skal for det første være tale om en »varig« anvendelse af køretøjet. Dette har